

Nr 56

Av herr *Svensson* i Stenkyrka m. fl., om *utökning av personalen vid statens växtskyddsanstalts upplysningsavdelning med en förste assistent.*

Den ekonomiska betydelsen av ett effektivt växtskydd för jordbruks- och trädgårdsgrödorna är uppenbar. De belopp, som från det allmännas sida insattes till bekämpande av kulturväxternas sjukdomar och parasiter, ger otvivelaktigt god utdelning i form av jämnare avkastning och tryggad kvalitet. Den institution, som närmast har ansvaret för detta arbetsområde, statens växtskyddsanstalt, har emellertid icke fått den utbyggnad och de resurser som erfordras. De av anstaltens styrelse i anslagsäskanden för budgetåret 1956/57 framförda förslagen måste betraktas som minimikrav, om anstalten skall kunna på ett någorlunda tillfredsställande sätt fullgöra sina arbetsuppgifter. Det är därför olyckligt, att dessa förslag i så ringa grad som skett intagits i Kungl. Maj:ts proposition.

En särskilt betydelsefull del av växtskyddsanstaltens arbete utgör dess upplysningsverksamhet. Denna bedrivs dels genom en särskild avdelning vid huvudanstalten, benämnd upplysningsavdelningen, dels genom filialer i viktigare jordbruksdistrikt, f. n. till antalet fem (Åkarp, Kalmar, Linköping, Skara, Teg-Röbäcksdalen). Som framhållits av 1949 års växtskyddsutredning och med särskild skärpa understrukits av riksdagens jordbruksutskott (utlåtande nr 36/1952), utgör filialsystemet — i samverkan med landets hushållningssällskap — ett verksamt medel för spridande av upplysning och rådgivning rörande växtsjukdomars förebyggande och bekämpande. Den hittills skedda utbyggnaden av detta filialsystem är emellertid otillräcklig.

Vid förbundsstämma med Hushållningssällskapens förbund den 26—27 september 1955 i Falun beslöts uppdraga åt en samarbetsdelegation att framlägga vissa riktlinjer för intensifiering av upplysningsarbetet på växtskyddsområdet. Delegationen, vars medlemmar utsetts av nämnda förbund, resp. statens växtskyddsanstalt, har efter överläggningar föreslagit en räjonguppdelning av landet så att växtskyddsanstaltens filialer och huvudanstalt skulle få var sina hushållningssällskapsområden att betjäna vid det lokala upplysningsarbetet. Till var och en av de fem filialerna har hänvisats tre till fyra hushållningssällskap; till huvudanstalten själv däremot ej mindre än nio (Stockholms läns och stads, Uppsala läns, Södermanlands

läns, Gotlands läns, Värmlands läns, Örebro läns, Västmanlands läns, Kopparbergs läns och Gävleborgs läns hushållningssällskaps områden).

Med den ringa personal huvudanstaltens upplysningsavdelning f. n. förfogar över (förutom avdelningsföreståndaren, som samtidigt är växtskyddsanstaltens chef, en överassistent samt två assistenter) samt de omfattande allmänna uppgifter som åvilar den, är det omöjligt att på ett tillfredsställande sätt även genomföra lokal upplysningsverksamhet och rådgivning för en så stor räjong. Att till filialerna överföra större delar av området synes ej heller tillfredsställande med tanke på att dessa (med undantag för Åkarps-filialen) är s. k. enmans-filialer. I längden är en förstärkning av såväl nuvarande filialers som huvudanstaltens personal eller inrättandet av ytterligare filialer erforderlig. Den för statsverket f. n. billigaste förbättringen av rådande situation syns emellertid vara, att huvudanstaltens upplysningsavdelning får möjlighet anställa ytterligare en assistent, som får i uppdrag att fungera som filialföreståndare för huvudanstaltens räjong. Vid placering i lönegrad Ce 27 skulle detta draga en kostnad av kronor 19 740 med nu gällande löneskala.

Av anförda skäl får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att bevilja statens växtskyddsanstalt ett anslag å kronor 19 740 för utökande av personalen vid huvudanstaltens upplysningsavdelning med en förste assistent.

Stockholm den 19 januari 1956

Per Svensson
i Stenkyrka

Karl Andersson
i Björkäng

Lennart Stiernstedt

Sven Vigelsbo

Hj. Åhman

Harald Andersson
i Dunker

Ragnar Ekström

Anna Lisa Lewén Eliasson
